

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

1. ด้านกายภาพสภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี 2540 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2539 ทำให้สภาตำบล (นิติบุคคล) ได้ประกาศขึ้นเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ได้ยกฐานะจากสภาตำบลห้วยม้า เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2540 จนถึงปัจจุบันรวมเป็นระยะเวลา 24 ปี (ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ประกาศทั่วไป เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539)

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดแพร่ (ก.อบต.จังหวัดแพร่) ตามมติที่ประชุมครั้งที่ 12/2551 เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2551 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า ปรับขนาดจากองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง

ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ สำนักงานตั้งอยู่ หมู่ที่ 11 ตำบลห้วยม้า อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยอยู่ห่างจากอำเภอเมืองแพร่ไปทางทิศเหนือประมาณ 17 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1134 ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 590 กิโลเมตร หมู่บ้านทั้งหมด จำนวน 14 หมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลตำหนักธรรม	อำเภอหนองม่วงไข่
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลน้ำชำ	อำเภอเมืองแพร่
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลบ้านเวียง	อำเภอร้องกวาง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลแม่หล่าย	อำเภอเมืองแพร่

ลักษณะหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลห้วยม้า มีลำห้วยไหลผ่านกลางหมู่บ้าน และมีแม่น้ำลำน้ำแม่หล่าย ซึ่งเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ระบายน้ำจากป่าไม้ต้นน้ำภูเขาและอ่างเก็บน้ำแม่กลาง ตำบลบ้านเวียง อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะกับการทำการเกษตร พื้นที่นาส่วนใหญ่ประชาชนที่ประกอบอาชีพ

เกษตรกรรมปลูกข้าวเหนียวหรือข้าวเจ้า รองลงมาปลูกข้าวโพด ถั่วเหลือง ถั่วเขียว พื้นที่ดอนใช้ทำสวน ปลูกพืชไร่และพืชสวน เช่น ข้าวโพด ถั่วแขก ผักสวนครัวต่างๆ และประชาชนที่ไม่มีพื้นที่ทำกินในพื้นที่ รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า ส่วนหนึ่งทำไร่ขนาภูเขาในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ เทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ส่วนใหญ่ทำไร่ข้าวโพด รองลงมาทำไร่ถั่วเหลือง ถั่วเขียวฝัดมัน โดยเฉพาะประชาชนบ้านปาง หมู่ 4, หมู่ 8, หมู่ 10, หมู่ 12 และ บ้านห้วยหอย หมู่ 7 ตำบลห้วยม้า ซึ่งสร้างรายได้ให้กับครอบครัวของประชาชนประมาณ 714 ครอบครัว

เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า มีพื้นที่ในเขตรับผิดชอบประมาณ 45.27 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 28,294 ไร่

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า เป็นที่ราบลุ่ม สำหรับทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ มีลักษณะเป็นภูเขาสูง พื้นใช้ในการเกษตรกรรม เช่น ทำนา ปลูกพืชไร่ ประชาชนส่วนใหญ่จะตั้งหลักแหล่งที่อยู่อาศัยในพื้นที่ราบลุ่ม มีแหล่งน้ำที่สำคัญคือ ลำน้ำห้วยม้า และลำน้ำแม่หลาย

1.2 ลักษณะภูมิอากาศ

อากาศเย็น (ฤดูหนาว)	ช่วงเดือน พฤศจิกายน – มกราคม
อากาศร้อน (ฤดูร้อน)	ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม
ฝนตก (ฤดูฝน)	ช่วงเดือน กรกฎาคม – ตุลาคม

1.3 ลักษณะของดิน

ที่นาดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเหนียว เหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง ถั่วเขียว
ที่ดอน ดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเหนียวแต่ขาดน้ำ เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชไร่และ พืชสวน

1.4 ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ คือ ลำน้ำแม่หลายไหลผ่านและเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญในการใช้น้ำเพื่อ การเกษตรในพื้นที่ ซึ่งเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ระบายน้ำจากป่าไม้ต้นน้ำภูเขา และอ่างเก็บน้ำแม่ถาง ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ มีอ่างเก็บน้ำห้วยหอย ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านห้วยหอย หมู่ 7 และอ่างเก็บน้ำห้วยหิน ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านทุ่งล้อม หมู่ 9 ตำบลห้วยม้า

1.5 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลห้วยม้า มีไม้สักที่ประชาชนนิยมนำมาสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและมีป่าไม้ชุมชนแต่ ต้นไม้ขนาดพันธุ์ แต่ไม่มีป่าไม้ใหญ่ ประชาชนปลูกป่าไม้สักเป็นพืชเศรษฐกิจสร้างรายได้ให้กับตนเองและ ครอบครัว

2. การเมือง/การปกครอง

ประชาชนยึดหลักการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย (Democracy) หรือรูปการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ภายใต้รัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายหลักหรือเป็นกติกาที่กำหนดแนวทางสำหรับการที่รัฐจะใช้อำนาจปกครอง เช่น การเลือกตั้งผู้แทนระดับประเทศ มีการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่น และการเลือกตั้งฝ่ายปกครอง และยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลห้วยม้า มีผู้นำการปกครองท้องถิ่น โดยกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน มีจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า มี 14 หมู่บ้าน ดังนี้

ชื่อหมู่บ้าน	หัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่น	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านวังเย็น หมู่ที่ 1	มีนายบรรเลียง ม้าห้วย	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านห้วยสูง หมู่ที่ 2	มีนายไกรวิทย์ มานะเจริญจิรชนม์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านห้วยม้า หมู่ที่ 3	มีนายมนัส จันดี	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านปง หมู่ที่ 4	มีนางปวีณา โชติสกุลทรัพย์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านศรีสิทธิ์ หมู่ที่ 5	มีนายยิ่งยงค์ กันทะหมื่น	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านทุ่งล้อม หมู่ที่ 6	มีนางเรียมวัน มะหิงษา	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านห้วยหอย หมู่ที่ 7	มีนายนรินทร์ ปาไผ่	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านปง หมู่ที่ 8	มีนายยุรพันธ์ ฝ่ายถิ่น	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านทุ่งล้อม หมู่ที่ 9	มีนายมนู มะหิงษา	เป็นกำนันตำบลห้วยม้า
บ้านปง หมู่ที่ 10	มีนายสุทศ กองอยู่	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านห้วยม้า หมู่ที่ 11	มีนางภัทราวรรณ ชัยสุรัตน์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านปง หมู่ที่ 12	มีนายธนิส สุขมี	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านห้วยม้า หมู่ที่ 13	มีนายผดุง ฤทธิบุญ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านห้วยม้าพัฒนา หมู่ที่ 14	มีนายเฉลิมชัย จิระปาน	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

2. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากร	ชาย	หญิง	รวม	บ้านปกติ
หมู่ที่ 1 บ้านวังเย็น	259	278	537	172
หมู่ที่ 2 บ้านห้วยสูง	218	225	443	164
หมู่ที่ 3 บ้านห้วยม้า	288	288	576	232
หมู่ที่ 4 บ้านปง	255	53	508	177
หมู่ที่ 5 บ้านศรีสิทธิ์	359	354	713	234
หมู่ที่ 6 บ้านทุ่งล้อม	179	224	403	190
หมู่ที่ 7 บ้านห้วยหอย	184	165	349	127
หมู่ที่ 8 บ้านปง	369	367	736	235

หมู่ที่ 9 บ้านทุ่งล้อม	161	213	374	160
หมู่ที่ 10 บ้านปง	144	155	299	102
หมู่ที่ 11 บ้านห้วยม้า	169	163	332	154
หมู่ที่ 12 บ้านปง	125	130	255	84
หมู่ที่ 13 บ้านห้วยม้า	198	231	429	139
หมู่ที่ 14 บ้านห้วยม้าพัฒนา	188	210	398	138
รวม	3,096	3,256	6,352	2,308

มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย 132 คน/ตารางกิโลเมตร

หมายเหตุ : จำนวนประชากร ที่มีอยู่จริงตามข้อมูลสถิติ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2564
จากสำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองแพร่

3.1 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	ชาย	หญิง	รวม	หมายเหตุ
จำนวนเยาวชน	420	360	780	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	2,163	2,180	4,343	อายุ 18-60 ปี
จำนวนผู้สูงอายุ	491	728	1,229	มากกว่า 60 ปีขึ้นไป
รวม	3,174	3,355	6,352	

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2564

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา สาเหตุที่ทำให้เด็กในพื้นที่ได้รับการศึกษาไม่เท่าเทียมกันเกิดจากฐานะของครอบครัว ครอบครัวที่มีฐานะดีมักจะส่งบุตรหลานไปศึกษาในโรงเรียนที่ได้มาตรฐานในเมือง ส่วนเด็กจากครอบครัวยากจน ยังศึกษาในหมู่บ้านหรือชุมชน ทำให้เด็กไม่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน นโยบายเรียนฟรี 12 ปี ไม่ได้เรียนฟรีจริงและไม่ได้ช่วยคนจนได้จริง เนื่องจากรัฐบาลจัดสรรงบประมาณไว้ไม่พอเพียง โรงเรียนขนาดใหญ่หลายแห่งโดยเฉพาะโรงเรียนในเมืองที่มีชื่อเสียงเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ทั้งการส่งลูกหลานไปเรียนยังมีค่าใช้จ่ายอื่นนอกจากค่าเล่าเรียน ทั้งค่าเดินทาง ค่าหนังสือและอุปกรณ์การเรียนต่างๆ รวมทั้งค่าอาหาร ค่าที่พัก (สำหรับบางคน) ค่าเสื้อผ้า ค่าเสียโอกาสในการทำงาน ทำให้คนจนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายการศึกษาสูงเมื่อเทียบกับรายได้ของครอบครัว และคนจนไม่สามารถลงทุนทางการศึกษาแข่งขันกับคนชั้นกลางและคนรวยได้อย่างเท่าเทียม ทั้งคนจนที่ต้องอพยพโยกย้ายที่ทำงานบ่อย เช่น แรงงานก่อสร้าง ก็มักจะทำให้ลูกไม่ค่อยได้เรียนอย่างต่อเนื่อง สาเหตุต่อมา คือ การจัดสรรงบประมาณและการกระจายครูอาจารย์สู่สถานศึกษาต่างๆ ของรัฐบาลมีความไม่เป็นธรรม เอื้อต่อโรงเรียนขนาดใหญ่ในเมืองมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กในหมู่บ้านหรือชนบท ทำให้โรงเรียนมีคุณภาพแตกต่างกัน ทั้งการจัดสรรงบประมาณก็เอื้อต่อการศึกษาในระดับสูง (มัธยมปลายและอุดมศึกษา) ซึ่งคนรวยและคนชั้นกลาง มีโอกาสสอบแข่งขันไปเรียนต่อระดับสูงได้มากกว่าคนจน

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า มีสถานศึกษาและโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

1. โรงเรียนบ้านห้วยม้า (สุนทรนิवास)
2. โรงเรียนบ้านปง (ป้อมประชานุกูล)
3. โรงเรียนวัดทุ่งล้อม (ทองประชานุเคราะห์)
4. โรงเรียนบ้านศรีสิทธิ์ (ใจมาอนุเคราะห์) ปัจจุบันปิดการเรียนการสอน ให้เด็กย้ายไปศึกษารวมกับโรงเรียนวัดทุ่งล้อม (ทองประชานุเคราะห์)
5. โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม
6. ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนประจำตำบลห้วยม้า สังกัด ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเมืองแพร่
7. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า ที่ได้ยุบรวมมาจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่งล้อม, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยม้า

โรงเรียนระดับประถมศึกษา มี 4 แห่ง

1. โรงเรียนบ้านห้วยม้า (สุนทรนิवास) ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านห้วยม้า

โรงเรียนบ้านห้วยม้า (สุนทรนิवास)	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 2	5	7	12
อนุบาล 3	5	6	11
ประถมศึกษาปีที่ 1	3	4	7
ประถมศึกษาปีที่ 2	3	0	3
ประถมศึกษาปีที่ 3	3	2	5
ประถมศึกษาปีที่ 4	1	5	6
ประถมศึกษาปีที่ 5	3	5	8
ประถมศึกษาปีที่ 6	9	6	15
รวม	32	35	67

2. โรงเรียนบ้านปง (ป้อมประชานุกูล) ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านปง

โรงเรียนบ้านปง (ป้อมประชานุกูล)	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 2	3	3	5

อนุบาล 3	4	7	11
ประถมศึกษาปีที่ 1	4	4	8
ประถมศึกษาปีที่ 2	6	4	10
ประถมศึกษาปีที่ 3	4	-	4
ประถมศึกษาปีที่ 4	12	4	16
ประถมศึกษาปีที่ 5	7	3	10
ประถมศึกษาปีที่ 6	3	1	4
รวม	43	26	69

3. โรงเรียนวัดทุ่งล้อม (ทองประชานุเคราะห์) ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านทุ่งล้อม

โรงเรียนวัดทุ่งล้อม (ทองประชานุเคราะห์)	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 2	1	1	2
อนุบาล 3	5	2	7
ประถมศึกษาปีที่ 1	-	4	4
ประถมศึกษาปีที่ 2	3	2	5
ประถมศึกษาปีที่ 3	4	5	9
ประถมศึกษาปีที่ 4	1	3	4
ประถมศึกษาปีที่ 5	4	2	6
ประถมศึกษาปีที่ 6	3	1	4
รวม	21	20	41

2. โรงเรียนบ้านศรีสิทธิ์ (ใจมาอนุเคราะห์)

โรงเรียนวัดทุ่งล้อม (ทองประชานุเคราะห์)	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 2	0	2	2
อนุบาล 3	0	1	1
ประถมศึกษาปีที่ 1	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 2	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 3	1	1	3
ประถมศึกษาปีที่ 4	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 5	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 6	1	0	1

รวม	2	4	6
-----	---	---	---

4. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 1 แห่ง

- โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม ตั้งอยู่ หมู่ที่ 11 บ้านห้วยม้า

โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 1	15	10	25
ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 2	9	14	3
ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 3	13	8	21
ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 4	6	13	19
ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 5	9	9	18
ระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 6	9	13	22
รวม	61	67	128

5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า ตั้งอยู่ พื้นที่ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนเด็กเล็ก		รวมจำนวนเด็กเล็ก
	ชาย	หญิง	
เด็กเล็ก อายุ 2 - 3 ขวบ	8	10	18
เด็กเล็ก อายุ 4 - 5 ขวบ	16	10	26
รวม	24	20	44

ข้อมูล ณ 7 กันยายน 2564

4.2 สาธารณสุข

- โรงพยาบาล 2 แห่ง
 1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยม้า (บ้านศรีสิทธิ์)
ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านศรีสิทธิ์ ตำบลห้วยม้า
 2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยสูง
ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านห้วยสูง ตำบลห้วยม้า
- อัตราการมีและการใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ 100 เปอร์เซ็นต์

- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีจำนวน 210 คน ดังนี้

หมู่บ้าน	อสม. (คน)
หมู่ที่ 1	15
หมู่ที่ 2	13
หมู่ที่ 3	15
หมู่ที่ 4	23
หมู่ที่ 5	26
หมู่ที่ 6	10
หมู่ที่ 7	13
หมู่ที่ 8	28
หมู่ที่ 9	11
หมู่ที่ 10	9
หมู่ที่ 11	10
หมู่ที่ 12	11
หมู่ที่ 13	10
หมู่ที่ 14	15

4.3 อาชญากรรม

อาชญากรรม คือ การกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นปัญหาของสังคมอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการกระทำความผิดทางอาญานั้นได้กระทำขึ้นโดย “อาชญากร” เช่น คดีฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย ช่มชืดกระทำความชำเรา ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ เป็นต้น

การป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในหมู่บ้าน ชุมชนในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้านั้น จะปล่อยให้เป็นที่ของใครคนใดคนหนึ่งไม่ได้ ประชาชนทุกคนต้องร่วมมือร่วมใจกัน ช่วยเหลือพึ่งพากัน โดยแต่ละหมู่บ้านจะตั้งกฎ ข้อบังคับของหมู่บ้านขึ้นเอง เข้ามาเป็นตัวช่วยในการจัดปัญหาอาชญากรรม มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรห้วยม้า แม้จะมีเพียงน้อยนิดปฏิบัติหน้าที่ได้ครอบคลุมทั่วถึง ประกอบกับประชาชนในหมู่บ้านยังมีงานและรายได้ไม่มีความรุนแรงที่จะก่อเหตุอาชญากรรม ส่งผลทำให้ในพื้นที่พบปัญหาอาชญากรรมน้อยมาก

หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ 1 แห่ง
 - สถานีตำรวจภูธรห้วยม้า ตั้งอยู่ หมู่ที่ 3 ตำบลน้ำชำ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 52 นาย ผู้บังคับบัญชาสูงสุด พ.ต.อ.กิตติพันธ์ แสนอุดร ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรห้วยม้า และมีจุดให้บริการประชาชน ดังนี้

- จุดที่ 1 ที่ทำการตำรวจตำบลน้ำชำ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 2 บ้านน้ำชำ ตำบลน้ำชำ
- จุดที่ 2 ที่ทำการตำรวจตำบลวังเย็น ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1 บ้านวังเย็น ตำบลห้วยม้า
- จุดที่ 3 ที่ทำการตำรวจตำบลบ้านถิ่น ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7 บ้านถิ่น ตำบลบ้านถิ่น

4.4 ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญระดับประเทศ ในพื้นที่พบว่า ยังมีประชาชนที่ลักลอบค้า/เสพยาเสพติด ส่วนใหญ่จะเป็นเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนที่ยังมีการลักลอบเสพยาเสพติดและประชาชนวัยแรงงาน ทำให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ไม่รุนแรง และยังคงมีการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องของหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ข้อมูลผู้เกี่ยวข้องของยาเสพติด ประชาชนในพื้นที่	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 (คน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (คน)
1. ผู้เสพยาเสพติด	6	8
2. ผู้สมัครใจเข้าร่วมการบำบัด/ฟื้นฟู/เข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม		
2.1 โครงการ “ค่ายคนดีศรีเมืองแพร่ สู้สังคมและครอบครัว อ.เมืองแพร่ จ.แพร่ ปี 2559 จัดโดย ศป.สอ.เมืองแพร่ ณ โรงเรียนบ้านศรีสิทธิ์ฯ	6	-
2.2 โครงการ “ค่ายศูนย์ขวัญแผ่นดิน รุ่นที่ 1 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559) จัดโดย กองพันทหารม้า ที่ 12 ค่ายพระยาไชยบูรณ์	-	11

4.5 การสังคมสงเคราะห์

ผู้สูงอายุ มีจำนวน 1,394 คน ดังนี้

หมู่บ้าน	อายุ 60-69 ปี	อายุ 70-79 ปี	อายุ 80-89 ปี	อายุ 90 ปีขึ้นไป	รวม
หมู่ที่ 1	83	28	12	-	123
หมู่ที่ 2	67	30	10	-	107
หมู่ที่ 3	80	41	10	1	132
หมู่ที่ 4	87	32	19	2	140
หมู่ที่ 5	101	42	21	2	166
หมู่ที่ 6	56	28	6	1	91

หมู่ที่ 7	42	88	2	-	52
หมู่ที่ 8	110	64	31	2	207
หมู่ที่ 9	53	32	8	1	94
หมู่ที่ 10	41	31	7	-	79
หมู่ที่ 11	43	31	3	-	79
หมู่ที่ 12	51	25	7		83
หมู่ที่ 13	86	28	11	-	125
หมู่ที่ 14	57	29	5	1	92

ผู้พิการ มีจำนวน 276 คน ดังนี้

หมู่บ้าน	จำนวน (คน)
หมู่ที่ 1	15
หมู่ที่ 2	19
หมู่ที่ 3	20
หมู่ที่ 4	34
หมู่ที่ 5	25
หมู่ที่ 6	20
หมู่ที่ 7	16
หมู่ที่ 8	40
หมู่ที่ 9	12
หมู่ที่ 10	17
หมู่ที่ 11	18
หมู่ที่ 12	9
หมู่ที่ 13	19
หมู่ที่ 14	12

ผู้ป่วยเอดส์ มีจำนวน 11 คน ดังนี้

หมู่บ้าน	จำนวน (คน)
หมู่ที่ 1	1
หมู่ที่ 2	1
หมู่ที่ 3	-
หมู่ที่ 4	1
หมู่ที่ 5	2
หมู่ที่ 6	-
หมู่ที่ 7	-
หมู่ที่ 8	1
หมู่ที่ 9	-
หมู่ที่ ๑๐	๑
หมู่ที่ ๑๑	๒
หมู่ที่ ๑๒	๑
หมู่ที่ ๑๓	๑

หมู่ที่ ๑๔	-
------------	---

หมายเหตุ : ข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอชไอวี ณ วันที่ ๓๑ กันยายน ๒๕๖๔

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

5.1.1 ถนนสายหลักเป็นถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกทางหลวงหมายเลข 1134 (แม่หล่าย-ร้องเข็ม) เชื่อมต่อเขตจากตำบลน้ำซำ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ผ่านตำบลห้วยม้า อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ สิ้นสุดเขตเชื่อมต่อบ้านเวียง อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่

5.1.2 ถนนคอนกรีต	จำนวน	95	เส้น
5.1.3 ถนนลูกรัง	จำนวน	45	เส้น
5.1.4 ถนนลาดยางแอสฟัลต์ติก	จำนวน	20	เส้น
5.1.5 สะพานคอนกรีต	จำนวน	28	แห่ง
5.1.6 สะพานสลิง	จำนวน	1	แห่ง

5.2 ไฟฟ้า

5.2.1 ไฟฟ้าภายในครัวเรือน - หน่วยบริการผู้ใช้ไฟฟ้า สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอร้องกวาง ยกเว้นบางครัวเรือนที่ปลูกสร้างที่พักอาศัยใหม่ครัวเรือนตั้งห่างไกลจากชุมชนยังไม่มีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือน ปัจจุบันใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ (โซลาร์เซลล์)

5.2.2 ไฟฟ้าสาธารณะ (ไฟส่องสว่าง) การติดตั้งดำเนินการไปแล้ว ยังไม่ทั่วถึง ครอบคลุมทุกพื้นที่ เนื่องจากต้องใช้งบประมาณสูง และให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอร้องกวาง สำรวจและประมาณการราคาให้เกิดความล่าช้า

5.3 การประปา

5.3.1 ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	12	แห่ง
5.3.2 ประปาผิวดินขนาดใหญ่	จำนวน	3	แห่ง
5.3.2.1 ประปาผิวดินขนาดใหญ่	หมู่	11	(สูบน้ำจากบ่อบาดาล)
5.3.2.2 ประปาผิวดินขนาดใหญ่	หมู่	10	(สูบน้ำจากบ่อบาดาล)
5.3.2.3 ประปาผิวดินขนาดใหญ่	หมู่	1	(สูบน้ำจากลำน้ำแม่หล่าย)

5.4 โทรศัพท์

5.4.1 โทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบท	จำนวน	-	แห่ง
5.4.2 เสาส่งสัญญาณโทรศัพท์	จำนวน	3	แห่ง
5.4.3 การใช้โทรศัพท์ระบบไร้สาย/มือถือกันอย่างแพร่หลาย			
5.4.5 มีการใช้โทรศัพท์ด้วยระบบอินเทอร์เน็ต			

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

5.5.1 ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข	จำนวน	1	แห่ง
5.5.2 เสาส่งสัญญาณโทรศัพท์	จำนวน	3	แห่ง
5.5.3 มีรถบรรทุกขยะ	จำนวน	1	คัน
5.5.4 มีรถบรรทุกน้ำ	จำนวน	1	คัน

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

พื้นที่ทำการเกษตรกรรม มีพื้นที่ทั้งหมด 12,423 ไร่ ผลผลิตการเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียงของตำบลห้วยม้า เช่น ข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนมากที่สุด

6.3 การบริการ

งานภาษีที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

ขั้นตอนที่ 1 การจัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

อปท.(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) แต่งตั้งพนักงานสำรวจและประกาศกำหนดเวลาสำรวจก่อนการสำรวจ ไม่น้อยกว่า 15 วัน

อปท.(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) สำรวจประเภท จำนวน ขนาด และการใช้ประโยชน์ของที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

อปท.(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) จัดทำบัญชี รายการที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง

อปท.(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ปิดประกาศบัญชีรายการที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง ไม่น้อยกว่า 30 วัน และจัดส่งข้อมูลตามบัญชีฯ ให้ผู้เสียภาษีตรวจสอบก่อนประเมินภาษี เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินภาษี

อปท.(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ประกาศราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง และอัตราภาษีที่จัดเก็บ

อปท.(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ส่งหนังสือแจ้งการประเมินภาษี (รายการ ราคาประเมินที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง/อัตราภาษี/จำนวนภาษี) ให้ผู้เสียภาษี

ขั้นตอนที่ 3 การชำระภาษี

ถ้าผู้เสียภาษี เห็นด้วยกับการประกาศราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างและอัตราภาษีที่จัดเก็บ สามารถชำระภาษีภายใน เม.ย. (ปี 2563 ขยายเวลาถึง ส.ค. 2563) แต่ถ้าชำระภาษีเกินกำหนดเวลาหรือค้างชำระ จะต้องจ่ายทั้งค่าภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มด้วย ส่วนกรณี ผู้เสียภาษีที่ไม่เห็นด้วยกับการประกาศราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง ของ อปท. และอัตราภาษีที่จัดเก็บ สามารถยื่นเอกสารคำร้องคัดค้าน ได้ตามขั้นตอนดังนี้

ยื่นคำร้องคัดค้านภายใน 30 วัน ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาคำร้องภายใน 60 วัน ถ้าเห็นชอบ/พิจารณาแล้วช้า รับเงินคืนภายใน 1 ปี ถ้ายังไม่เห็นชอบ ทำตามขั้นตอน ข้อ 2 ต่อไป

ยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน กับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภาษีประจำจังหวัดวินิจฉัยภายใน 60 วัน และถ้าเห็นชอบ รับเงินคืนภายใน 1 ปี และถ้ายังไม่เห็นชอบ ก็สามารถทำตามขั้นตอนที่ 3 ยื่นฟ้องศาลภายใน 30 วัน ที่ศาลภาษีอากรกลาง

ทั้งนี้สามารถชำระภาษีที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั้งทางไปรษณีย์ ผ่านธนาคาร หรือวิธีการอื่นตามที่ มหาดไทยประกาศกำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้าจึงขอประกาศกำหนดระยะเวลางานบริการของหน่วยงาน ดังนี้

งานบริการ	ขั้นตอนการปฏิบัติราชการ (เดิม)	ขั้นตอนการปฏิบัติราชการ (ใหม่)	ระยะเวลาที่ให้บริการเดิม	ระยะเวลาที่ให้บริการใหม่
กองคลัง 1. การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1. เจ้าของที่ดินแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบ ภ.บ.ท.5 ต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ อบต.ห้วยม้า 2. เจ้าพนักงานตรวจสอบความถูกต้อง แบบพิมพ์ ภ.บ.ท.5 3. เจ้าพนักงานประเมินภาษีรอรับใบเสร็จ	1. เจ้าของที่ดินแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบ ภ.บ.ท.5 ต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ อบต.ห้วยม้า 2. เจ้าพนักงานตรวจสอบความถูกต้อง แบบพิมพ์ ภ.บ.ท.5 3. เจ้าพนักงานประเมินภาษีชำระภาษี รอรับใบเสร็จ	5 นาที/ราย	3 นาที/ราย
2. การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1. เจ้าของทรัพย์สิน/โรงเรียนยื่นแบบพิมพ์แจ้งรายการทรัพย์สิน (แบบ ภ.ร.ด.2) ต่อเจ้าหน้าที่ (ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี) 2. เจ้าหน้าที่พิจารณา 3. เจ้าหน้าที่กำหนดประเภทของทรัพย์สิน/ค่าภาษีที่ต้องชำระ 4. เมื่อได้รับประเมินแล้วจะชำระภาษีโดยรอรับใบเสร็จรับเงิน	1. เจ้าของทรัพย์สิน/โรงเรียนยื่นแบบพิมพ์แจ้งรายการทรัพย์สิน (แบบ ภ.ร.ด.2) ต่อเจ้าหน้าที่ (ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี) 2. เจ้าหน้าที่พิจารณาตรวจ แบบ ภ.ร.ด.2 และกำหนดประเภทของทรัพย์สิน/ค่าภาษีที่ต้องชำระ 3. เมื่อได้รับประเมินแล้วจะชำระภาษีโดยรอรับใบเสร็จรับเงิน	5 นาที/ราย	3 นาที/ราย
3. การจัดเก็บภาษีป้าย	1. รับแบบแสดงรายการภาษีป้าย (แบบ ภ.ป.1) โดยผู้เป็นเจ้าของป้าย ยื่นแสดงรายการต่อเจ้าหน้าที่ ณ อบต.ห้วยม้า 2. เจ้าของป้ายกรอกแบบพิมพ์ (ภ.ป.1) เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของแบบพิมพ์	1. รับแบบแสดงรายการภาษีป้าย (แบบ ภ.ป.1) โดยผู้เป็นเจ้าของป้าย ยื่นแสดงรายการต่อเจ้าหน้าที่ ณ อบต.ห้วยม้า 2. เจ้าของป้ายกรอกแบบพิมพ์ (ภ.ป.1) เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของแบบพิมพ์	5 นาที/ราย	5 นาที/ราย

	3. เจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้าย 4. การชำระภาษีป้าย ผู้ชำระภาษีป้าย รอรับใบเสร็จ	3. เจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้าย 4. การชำระภาษีป้าย ผู้ชำระภาษีป้าย รอรับใบเสร็จ		
กองช่าง 4. ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร - การออกหนังสือรับรอง (พื้นที่ไม่อยู่เขตควบคุมอาคาร)	1. รับยื่นแบบคำขอตามแบบพร้อมเอกสารแนบแปลน, สำเนาบัตรประชาชน, สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาเอกสารสิทธิ์ 2. เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารแนบแปลนที่ยื่นตามกำหนดว่าครบถ้วนหรือไม่ 3. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบการออกแบบด้านวิศวกรรมความแข็งแรง 4. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาออกหนังสือรับรองให้ผู้ขอรับการอนุญาต ภายใน 1 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ	1. รับยื่นแบบคำขอตามแบบพร้อมเอกสารแนบแปลน, สำเนาบัตรประชาชน, สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาเอกสารสิทธิ์ 2. เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารแนบแปลนที่ยื่นตามกำหนดว่าครบถ้วนหรือไม่ 3. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบการออกแบบด้านวิศวกรรมความแข็งแรง 4. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาออกหนังสือรับรองให้ผู้ขอรับการอนุญาต ภายใน 1 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ	1 วัน	10 นาที/ราย
5. การขออนุญาตรื้อถอนอาคาร - การออกหนังสือรับรอง (พื้นที่ไม่อยู่เขตควบคุมอาคาร)	1. รับยื่นแบบคำขอตามแบบพร้อมเอกสารแนบแปลน, สำเนาบัตรประชาชน, สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาเอกสารสิทธิ์ 2. เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารแนบแปลนที่ยื่นตามกำหนดว่าครบถ้วนหรือไม่ 3. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบใบอนุญาตเดิม และตรวจสอบสถานที่รื้อถอนตามวันเวลาดังโดยทำบันทึกรายงานและรวมเรื่องส่งให้ผู้พิจารณาแบบ และ ออกหนังสือรับรองการรื้อถอนให้ผู้ขอรับการอนุญาต ภายใน 1 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ	1. รับยื่นแบบคำขอตามแบบพร้อมเอกสารแนบแปลน, สำเนาบัตรประชาชน, สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาเอกสารสิทธิ์ 2. เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารแนบแปลนที่ยื่นตามกำหนดว่าครบถ้วนหรือไม่ และตรวจสอบใบอนุญาตเดิม และตรวจสอบสถานที่รื้อถอนตามวันเวลาดังโดยทำบันทึกรายงานและรวมเรื่องส่งให้ผู้พิจารณาแบบ และ ออกหนังสือรับรองการรื้อถอนให้ผู้ขอรับการอนุญาต ภายใน 1 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ	1 วัน	10 นาที/ราย
6. สนับสนุนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	1. รับเรื่องขอรับบริการฯ จากประชาชน 2. เจ้าหน้าที่ ตรวจสอบ / สอบถามความต้องการ แจ้ง นายก อบต.ทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการ 3. ออกให้ความช่วยเหลือน้ำอุปโภค-บริโภค	1. รับเรื่องขอรับบริการฯ จากประชาชน 2. เจ้าหน้าที่ ตรวจสอบ / สอบถามความต้องการ แจ้ง นายก อบต.ทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการ 3. ออกให้ความช่วยเหลือน้ำอุปโภค-บริโภค	1 วัน	ในทันที
สำนักปลัด			ในทันที	ในทันที

7. ขอรับช่วยเหลือ สาธารณภัย	1. รับเรื่องแจ้งเหตุจากประชาชน 2. เจ้าหน้าที่ ตรวจสอบ/สอบถาม ให้เจ้าหน้าที่ออกให้ความ ช่วยเหลือทันทีที่เกิดเหตุหรือ สาธารณภัย 3. แจ้ง นายก อบต.ทราบทันที	1. รับเรื่องแจ้งเหตุจากประชาชน 2. เจ้าหน้าที่ ตรวจสอบ/ สอบถามให้เจ้าหน้าที่ออกให้ ความช่วยเหลือทันทีที่เกิดเหตุ หรือสาธารณภัย 3. แจ้ง นายก อบต.ทราบทันที		
8. รับแจ้งเรื่องราว ร้องทุกข์	1. ผู้แจ้งเรื่องยื่นเรื่องให้ เจ้าหน้าที่ที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ 2. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอต่อ ผู้บังคับบัญชา 3. แต่งตั้งคณะกรรมการและ ตรวจสอบข้อเท็จจริง 4. แจ้งเรื่องให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ พร้อมทั้งเหตุผลและสรุปเรื่อง ร้องทุกข์	1. ผู้แจ้งเรื่องยื่นเรื่องให้ เจ้าหน้าที่ที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ 2. เจ้าหน้าที่ที่ตรวจสอบ ข้อเท็จจริงพร้อมเสนอความเห็น ต่อผู้บังคับบัญชา 4. แจ้งการดำเนินการให้ ผู้ร้องทุกข์ทราบพร้อมทั้งเหตุผล และสรุปเรื่องร้องทุกข์	ภายใน 15 วัน แจ้งตอบรับการ ดำเนินการให้ผู้ ร้องทุกข์/ ร้องเรียนทราบ	ภายใน 5 วัน
9. การขอใช้สถานที่	1. ผู้แจ้งเรื่องยื่นเรื่องให้เจ้าหน้าที่ 2. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอต่อ ผู้บังคับบัญชา 3. เจ้าหน้าที่แจ้งตอบรับ ผู้มาขอใช้บริการ	1. ผู้แจ้งเรื่องยื่นเรื่องให้เจ้าหน้าที่ 2. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอต่อ ผู้บังคับบัญชา 3. เจ้าหน้าที่แจ้งตอบรับ ผู้มาขอใช้บริการ	ภายใน 5 วัน	ภายใน 3 วัน
10. การขออนุญาต ประกอบกิจการที่ เป็นอันตรายต่อ สุขภาพ	1. ยื่นคำขอพร้อมเอกสาร 2. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร 3. นัดตรวจสอบสถานที่ 4. เจ้าหน้าที่นัดวันมารับ ใบอนุญาต 5. เมื่อมารับใบอนุญาตจะต้อง ชำระค่าธรรมเนียมพร้อมรับ ใบอนุญาต 6. เจ้าหน้าที่แจ้งตอบรับผู้มาขอใช้ บริการ	1. ยื่นคำขอพร้อมเอกสาร 2. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร 3. นัดตรวจสอบสถานที่ 4. เจ้าหน้าที่นัดวันมารับ ใบอนุญาต 5. เมื่อมารับใบอนุญาตจะต้อง ชำระค่าธรรมเนียมพร้อมรับ ใบอนุญาต 6. เจ้าหน้าที่แจ้งตอบรับผู้มา ขอใช้บริการ	ภายใน 7 วัน	ภายใน 5 วัน
11. การจ่ายเบี้ยยัง ชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื่อและ ผู้ด้อยโอกาส	1. เจ้าหน้าที่รับลงทะเบียน ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี 2. เจ้าหน้าที่รวบรวมรายชื่อฯ รายงานอำเภอ จังหวัด ตาม ระเบียบฯ ขั้นตอน 3. การจ่ายเบี้ยยังชีพให้เป็นไป ตามระเบียบฯ ก่อนวันที่ 10 ของ ทุกเดือน	1. เจ้าหน้าที่รับลงทะเบียน ภายในเดือนพฤศจิกายนของ ทุกปี 2. เจ้าหน้าที่รวบรวมรายชื่อฯ รายงานอำเภอ จังหวัด ตาม ระเบียบฯ ขั้นตอน 3. การจ่ายเบี้ยยังชีพให้เป็นไป ตามระเบียบฯ ก่อนวันที่ 10 ของทุกเดือน	ภายในวันที่ 10 ของเดือน	ภายในวันที่ 10 ของเดือน
12. ขออนุญาตจัดตั้ง ตลาด	1. ยื่นคำขอพร้อมเอกสาร หลักฐาน 2. ตรวจสอบเอกสาร	1. ยื่นคำขอพร้อมเอกสาร หลักฐาน 2. ตรวจสอบเอกสาร	ภายใน 15 วัน	ภายใน 5 วัน

	3. นัดตรวจสถานที่ 4. ออกใบอนุญาต พร้อมชำระ ค่าธรรมเนียม	3. นัดตรวจสถานที่ 4. ออกใบอนุญาต พร้อมชำระ ค่าธรรมเนียม		
13. การจดทะเบียน พาณิชย์	- ไม่มี	1. ผู้ประกอบการยื่นขอจดทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 มาตรา 11 พร้อมเอกสาร หลักฐาน (ภายใน 30 วัน นับแต่ วันที่เริ่มกิจการ 2. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร และซักถามข้อมูล ที่จำเป็น (ระยะเวลา 10 นาที) 3. จัดพิมพ์ใบทะเบียนพาณิชย์ และเสนอนายทะเบียนพิจารณา ลงนาม (ระยะเวลา 10 นาที 4. ออกใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียม เนียน (ระยะเวลา 10 นาที	-	ภายใน 30 นาที
14. การออก ใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่ง ปฏิกูล	- ไม่มี	1. ยื่นคำขอพร้อมเอกสาร หลักฐานรับใบอนุญาต 2. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร 3. นัดตรวจสถานที่ 4. ออกใบอนุญาต พร้อมชำระ ค่าธรรมเนียม	-	ไม่เกิน 7 วัน

6.4 การท่องเที่ยว

- มีวนอุทยานม่อนแก้วม่อนเต็ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 บ้านห้วยหอย ตำบลห้วยม้า อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำนวน 1 แห่ง อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานป่าไม้พื้นที่ 39 จังหวัดแพร่

6.5 อุตสาหกรรม

- ไม่มี

6.6 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

1. กลุ่มเกษตรกรพืชไร่และทำนา หมู่ 1	2. กลุ่มพืชไร่ หมู่ 2
3. กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าหม้อห้อม หมู่ 2	4. กลุ่มเฟอร์นิเจอร์และของชำร่วย หมู่ 2
5. กลุ่มธนาคารข้าว หมู่ 3	6. กลุ่มเย็บผ้า หมู่ 3
7. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ 3	8. กลุ่มข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หมู่ 3
9. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ 4	10. กลุ่มทำนาข้าว หมู่ 5
11. กลุ่มเกษตรกรทำนาข้าว-ถั่วเหลือง หมู่ 6	12. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ 6
13. กลุ่มปลูกถั่วเหลือง หมู่ 7	14. กลุ่มส่งเสริมการปลูกข้าว หมู่ 8
15. กลุ่มปลูกถั่วเหลือง หมู่ 8	16. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ 9

17. กลุ่มปุ๋ยเพื่อการเกษตร หมู่ 9	17. กลุ่มเกษตรกรพืชไร่และทำนา หมู่ 11
18. กลุ่มกลุ่มตัวเย็บเสื้อผ้า หมู่ 11	19. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ 11
20. กลุ่มเลี้ยงผึ้งพันธุ์ หมู่ 11	21. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ 12
22. กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ 14	23. กลุ่มเย็บผ้า หมู่ 15
24. กลุ่มเพาะเห็ดนางฟ้า หมู่ 13	

6.7 แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลัก คือ ทำนา ทำไร่ การใช้แรงงานของประชาชน จึงเป็นการใช้แรงงานจากงานรับจ้างทั่วไปเป็นอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้เพิ่มให้กับครอบครัว

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

เกษตรกรในหมู่บ้าน/ชุมชน ปลูกพืชเศรษฐกิจหลักโดยยึดอาชีพเกษตรกรรม ทำนา ปลูกข้าวเหนียว เป็นส่วนใหญ่ มีต้นทุนการผลิตราคาสูงกว่าราคาผลิตที่ออกจำหน่ายในท้องตลาด เกษตรกรสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อยู่ในระดับยังชีพได้ดี

น้ำเพื่อการเกษตรซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญในแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชน มีเพียงพอในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรได้ทั่วถึง ในขณะที่เดียวกันเกษตรกรในหมู่บ้าน/ชุมชน ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำได้รับประโยชน์มากกว่าประชาชนที่ในพื้นที่ห่างไกลแหล่งน้ำ ทำให้ยังต้องมีการพัฒนาด้านการเกษตรและแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

น้ำอุปโภคบริโภค (น้ำกินน้ำใช้) สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน มีน้ำกินน้ำใช้เพียงพอและทั่วถึง แต่ยังมีประสบปัญหาบ้างในฤดูแล้งของทุกปี จึงต้องจัดเตรียมรถบรรทุกเพื่อขนน้ำไปแจกจ่ายให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้าน/ชุมชน

7.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

ข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่ปลูก ข้าวนาปี (ไร่)	พื้นที่ปลูกข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ (ไร่)	พื้นที่ปลูก ถั่วเหลือง (ไร่)	พื้นที่ปลูก ไม้ผล (ไร่)	พื้นที่ปลูก ไม้ยืนต้น (ไร่)

1	วังเย็น	749	380	251	1	-
2	ห้วยสูง	504	320	50	1	32
3	ห้วยม้า	290	200	80	35	190
4	ปง	250	130	100	60	13
5	ศรีสิทธิ	200	20	170	51	80
6	ทุ่งล้อม	573	200	360	60	28
7	ห้วยหอย	200	70	50	-	11
8	ปง	654	340	80	7	57
9	ทุ่งล้อม	600	100	250	17	30
10	ปง	260	180	50	2	5
11	ห้วยม้า	100	40	50	25	34
12	ปง	200	80	100	-	-
13	ห้วยม้า	276	130	40	37	40
14	ห้วยม้าพัฒนา	250	125	80	18	67
	รวม	5,106	2,315	1,711	314	587

ที่มา : ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลห้วยม้า

7.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า หมู่ที่ 9 บ้านทุ่งล้อม ตำบลห้วยม้า
(โครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี)
- อ่างเก็บน้ำห้วยหอย หมู่ที่ 7 ตำบลห้วยม้า
- อ่างเก็บน้ำห้วยหิน หมู่ที่ 6 ตำบลห้วยม้า
- อ่างเก็บน้ำห้วยม้า (โป่งปี้) หมู่ที่ 11 ตำบลห้วยม้า
(โครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี)
- สระน้ำ รพช. ห้วยกระถี่ หมู่ที่ 13

7.5 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

1. ประปาหมู่บ้าน จำนวน 12 แห่ง
2. ประปาผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน 2 แห่ง
 - 2.1 ประปาผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ 11 (สูบน้ำจากบ่อบาดาล)
 - 2.2 ประปาผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ 1 (สูบน้ำจากลำน้ำแม่หล่าย)
 - 2.3 ประปาผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ 10 (สูบน้ำจากบ่อบาดาล)

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.45 มีส่วนน้อยนับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.55

- วัด 6 แห่ง

วัด	จำนวนพระภิกษุ สามเณร (รูป)		รวม (รูป)
	พระภิกษุ	สามเณร	
วัดสุนทรนิवास ตั้งอยู่ หมู่ที่ 3	4	8	12

วัดพงชัย	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 4	2	-	2
วัดทุ่งล้อม	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 6	1	-	1
วัดศรีสิทธิ์	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 5	1	-	1
วัดวังเย็น	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1	3	-	3
วัดห้วยหอยดอยมงคล	ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7	1	-	1
สำนักสงฆ์ห้วยสูง	หมู่ที่ 2	2	-	2
รวม		14	8	22

- โบสถ์ 1 แห่ง
 - คริสตจักรร่วมพระคุณ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 5 บ้านศรีสิทธิ์ ตำบลห้วยม้า
- ฌาปนสถาน 5 แห่ง
 1. ฌาปนสถานบ้านวังเย็น ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1
 2. ฌาปนสถานบ้านห้วยม้า ตั้งอยู่ หมู่ที่ 2
 3. ฌาปนสถานบ้านศรีสิทธิ์ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 5
 4. ฌาปนสถานบ้านปง ตั้งอยู่ หมู่ที่ 8
 5. ฌาปนสถานบ้านห้วยหอย ตั้งอยู่ หมู่ที่ 10

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

1. งานประเพณีวันสงกรานต์ วันที่ 13 - 15 เมษายนของทุกปี
2. งานประเพณีวันลอยกระทง ช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี
3. งานประเพณีตานก๋วยสลาก
4. งานประเพณีวันสำคัญทางพุทธศาสนา ช่วงเวลาจัดตามวันสำคัญทางพุทธศาสนา

หรือตามปีปฏิทิน

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ประชาชนพูดภาษาถิ่น ที่เรียกว่า “ภาษาเหนือ” ด้วยสำเนียงที่มีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ และประชาชนที่เป็นปราชญ์ชาวบ้านและมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการปรุงอาหาร เช่น การผลิตน้ำปูไว้กินและจำหน่าย เช่น การประกอบอาหารตามวิถีของคนท้องถิ่น เช่น แกงฮังแล , แกงแค, แกงคั่ว, น้ำพริกน้ำปู

8.4 สินค้าพื้นเมืองของที่ระลึก

สำหรับสินค้าพื้นเมืองที่เป็นของที่ระลึก ประชาชนไม่นิยมหรือประดิษฐ์ จะมีแต่ของฝากที่เป็นอาหาร เช่น น้ำปู หน่อไม้ดอง ผลไม้ตามฤดูกาล และอาหารที่ประกอบจากสัตว์และสัตว์ป่า และพืชพรรณสมุนไพรตามธรรมชาติ เป็นต้น

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 น้ำ

ทรัพยากรน้ำ อบต.ห้วยม้า มีสายน้ำที่สำคัญจากลำน้ำแม่หลาย ที่ไหลมาจากอ่างเก็บน้ำแม่ถาง เขตพื้นที่ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องควาง จังหวัดแพร่ ใช้ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตรกรรม

9.2 ป่าไม้

ป่าไม้เป็นป่าไม้สักที่เป็นพืชเศรษฐกิจและนำมาปลูกสร้างที่อยู่อาศัย และไม้หนานาพันธุ์มีสภาพเป็นป่าชุมชนเป็นส่วนใหญ่

9.3 ภูเขา

ภูเขาสูงเล็ก มีต้นไม้นานาพันธุ์ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้มีพื้นที่ติดต่อด้านบ้านเวียง
อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่ ตำบลบ้านถิ่น และตำบลน้ำชำ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

9.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรดิน เป็นดินที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืช ซึ่งประชาชนใช้ในการประกอบ
อาชีพเกษตรกรรม เช่น ปลูกข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และพืชสวน

10. อื่นๆ

กีฬาและนันทนาการ

1. สนามกีฬาโรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม	อยู่ในพื้นที่ หมู่ 11 บ้านห้วยม้า
2. สนามกีฬาโรงเรียนบ้านห้วยม้า	อยู่ในพื้นที่ หมู่ 3 บ้านห้วยม้า
3. สนามกีฬาโรงเรียนบ้านปง	อยู่ในพื้นที่ หมู่ 4 บ้านปง
4. สนามกีฬาโรงเรียนบ้านศรีสิทธิ์	อยู่ในพื้นที่ หมู่ 5 บ้านศรีสิทธิ์
5. สนามกีฬาโรงเรียนวัดทุ่งล้อม	อยู่ในพื้นที่ หมู่ 6 บ้านทุ่งล้อม
๖. สนามกีฬาตำบลห้วยม้า	อยู่ในพื้นที่ หมู่ 9 บ้านทุ่งล้อม

ส่วนที่ 2

แผนยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

1) ความเป็นมา

1.1 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์
ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อน

1.2 การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนโดยน่านโยบายรัฐบาล 11 ข้อ
ประเด็นปฏิรูปของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ 11 ด้านและประเด็นปฏิรูปของสภาปฏิรูปแห่งชาติ 36
กิจกรรมมาใช้เป็นกรอบในการจัดทำและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้
ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาลและกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 ต่อไป

1.3 พร้อมนี้มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ
ยุทธศาสตร์ชาติซึ่งมีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นประธานมีเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและเลขาธิการ
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นรองประธานกรรมการทำหน้าที่ในการจัดทำร่าง
ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีที่ต้องเชื่อมโยงกับกรอบการปฏิรูปทั้ง 11 ด้านตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 และนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติเพื่อจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติและกรอบแนวทางการปฏิรูปประเทศไทยในระยะ 20 ปี

2) กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

2.1 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศสังคมชุมชนครัวเรือนและปัจเจกบุคคล
- ความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน
- ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น
- ความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตที่อยู่อ่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตและเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องได้แก่ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

อนาคตประเทศไทยปี 2579 : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่

- **เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน** โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคมมีความสามัคคีของคนในชาติมีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูงประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก
- **ระบบเศรษฐกิจเป็น Trading Nation และฐานเศรษฐกิจดิจิทัล** ที่มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพมีเสถียรภาพแข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรมและมีฐานการผลิตบริการและลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียนเพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี 2579 และกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้วโดย
 - **ภาคเกษตร** พัฒนามุ่งสู่ความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารและเป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญและผลิตภาพการผลิตสูง
 - **ภาคอุตสาหกรรม** ยกกระดับศักยภาพฐานอุตสาหกรรมเดิมพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตการค้าและการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเช่นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ ชิ้นส่วน ศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียนศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
 - **ภาคบริการ** ยกกระดับศักยภาพ/คุณภาพธุรกิจบริการเดิมและส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียนเมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงินการศึกษานานาชาติและบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
 - **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมเข้มแข็งเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ
- **คนไทยในอนาคต** มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกายใจสติปัญญา มีทักษะวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงมีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดั่งามรู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบเป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคมรักชาติและสถาบันพระมหากษัตริย์
- **สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย** อัตราความยากจนต่ำมีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพบริการทางสังคมที่มีคุณภาพและกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึงโดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีครอบคลุมอยู่ดีมีสุขไม่คอร์รัปชัน
- **เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียวระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำมีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้นประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- **การบริหารภาครัฐโปร่งใสมีประสิทธิภาพ** รับผิดชอบตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมและประชาชนมีส่วนร่วมมีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น

2.2 กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้วและสร้างความสุขของคนไทยสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง	<p>(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ</p> <p>(3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <p>(4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล</p> <p>(5) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ</p> <p>(6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉกฉวยกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ</p> <p>(7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติรักษาความมั่นคง ของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ</p> <p>(8) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น</p>
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	<p>(1) สมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนและพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น</p> <p>(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตรได้แก่เสริมสร้างฐานการผลิต การเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรมพัฒนาอุตสาหกรรม ศักยภาพได้แก่พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูงสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคตเป็นต้นและภาคบริการพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวผลิตภัณฑ์ประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ</p>
ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
	<p>(3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนได้แก่พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากลยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร</p>

	<p>(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองโดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศและพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ</p> <p>(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา</p> <p>(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและนานาชาติประเทศส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานอาหารสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการภัยพิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย</p>
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	<p>(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต</p> <p>(2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง</p> <p>(3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี</p> <p>(4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน</p>
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	<p>(1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>(2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ</p> <p>(3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย</p> <p>(4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน</p> <p>(5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา</p>
ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	<p>(1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ</p> <p>(3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ</p> <p>(4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม</p>
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	<p>(1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ</p> <p>(2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>(3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่</p>

	<p>เหมาะสม</p> <p>(4) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ</p> <p>(5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ</p> <p>(6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <p>(7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ</p>
--	--

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

- คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 เห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ตามที่สำนักงานฯ เสนอและให้สำนักงานฯ ได้รับความเห็นของสำนักงานประมาณไปพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนาฉบับที่ 12 มีความครบถ้วนสมบูรณ์สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวทางการปฏิรูปประเทศให้สำนักงานฯ พิจารณาปรับปรุงรูปแบบและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ใน 4 ประเด็นหลักดังนี้

1) ต้องมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและมีการแปลงยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเป็นแผนงาน/โครงการในช่วง 5 ปีโดยระบุแผนปฏิบัติการและกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมรวมทั้งให้มีการประเมินผลของการดำเนินงานในรอบ 1 ปีและ 5 ปีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาลต่อไป

2) ปรับปรุงเนื้อหาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ให้สอดคล้องและสะท้อนถึงการดำเนินงานตามนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการขับเคลื่อนไปแล้วในช่วงที่ผ่านมา

3) ระบุกลไกการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะกลไกทางกฎหมายและกลไกประชารัฐที่จะช่วยสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ทั้งนี้ให้สำนักงานฯ เสนอกฎกติกก้าวให้รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) พิจารณาก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี

4) ในขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ให้สำนักงานฯ ประสานงานกับคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติอย่างใกล้ชิดและจัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐเอกชนและประชาสังคมเพื่อให้แนวทางการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ดังนั้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 6 ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในลักษณะของการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ระยะยาวลงสู่การปฏิบัติในช่วงเวลา 5 ปี โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560 - 2564) เป็นสำคัญ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

1) ความเป็นมา

1.1 ในปี 2558 สำนักงานฯได้นำผลที่ได้จากการประชุมระดมความเห็นการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ระดับภาคการประชุมนระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) จากภาคีการพัฒนาการประชุมประจำปี 2558 ของ สศช. และการร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการวิสัยทัศน์ประเทศไทยของสภาปฏิรูปแห่งชาติมาพิจารณาปรับปรุงและยกร่างเป็นทิศทางการพัฒนาในช่วงของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ในคราวประชุมครั้งที่ 4/2558 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2558 เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอ กก.สศช. พิจารณาต่อไป

1.2 ที่ประชุม กก.สศช. ครั้งที่ 11/2558 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2558 มีมติเห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ทั้ง 10 ยุทธศาสตร์และ (ร่าง) องค์ประกอบของคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์เฉพาะด้านของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ทั้ง 9 คณะตามที่สำนักงานฯเสนอพร้อมทั้งมอบหมายให้สำนักงานฯนำทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

1.3 คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 เห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ตามที่สำนักงานฯเสนอและให้สำนักงานฯ รับความเห็นของสำนักงบประมาณไปพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และแนวทางการปฏิรูปประเทศให้สำนักงานฯ พิจารณาปรับปรุงรูปแบบและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและมีการแปลงยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเป็นแผนงาน/โครงการในช่วง 5ปี โดยระบุแผนปฏิบัติการและกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมรวม ทั้งให้มีการประเมินผลของการดำเนินงาน ทุกรอบ 1 ปีและ 5 ปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาลต่อไป

2) รูปแบบเค้าโครงเบื้องต้นและกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12
รูปแบบและเค้าโครงเบื้องต้นของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่	ประกอบด้วย
ส่วนที่ ๑ กรอบหลักการของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒	- หลักการของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ - สารสำคัญของกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) - ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีและแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒
ส่วนที่ ๒ การประเมินสถานะของประเทศ	- สถานะของประเทศด้านต่างๆ (ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการ) - บริบทการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศทั้งภายในและภายนอก - การวิเคราะห์สถานะของประเทศ (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ความท้าทาย)
ส่วนที่ ๓ วัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม	- วัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม - สรุปลยุทธ์ศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๑๐ ยุทธศาสตร์
ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ	- เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จรายยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองเป้าหมายของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ และที่สามารถแปลงไปสู่แนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน

	<p>เป็นรูปธรรมได้</p> <p>-กำหนดแนวทางดำเนินการที่มีความสำคัญสูงที่ต้องผลักดันสู่การปฏิบัติเพื่อ บรรลุเป้าหมายที่กำหนด</p>
--	---

3) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดีคนเก่งมีระเบียบวินัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสมการฟื้นฟู และดูแลสุขภาพ

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคมการสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากรแหล่งทุนในการประกอบอาชีพเพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อน เศรษฐกิจฐานราก

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลังรวมถึงการปฏิรูป ภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่ คุณค่าในภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการการลงทุนการพัฒนา SMEs และเกษตรกรรมรุ่นใหม่

4. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสร้างสมดุล ระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

5. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ

6. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใสมีประสิทธิภาพมีความรับผิดชอบและ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมประชาชนมีส่วนร่วมประเทศปราศจากคอร์รัปชันมีการกระจายอำนาจและแบ่ง ภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งการเชื่อมโยงเครือข่าย โทรคมนาคมและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษพื้นที่ เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

8. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนาและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

พัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพโอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

10. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

ประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์โดย มุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องใน ฐานะประเทศสมาชิกทั้งในเวทีระดับโลกระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาค

ประเทศไทย 4.0 (THAILAND 4.0)

1) ความเป็นมา

ในการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจสังคมดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 หลายประเทศได้ดำเนินการ ปฏิรูปขนานใหญ่อย่างเป็นระบบ เพื่อรับมือกับชุดของโอกาส ความเสี่ยง และภัยคุกคามชุดใหม่ ทำการรีอ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ปรับเปลี่ยนระบบคุณค่าและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การ ทำงาน และการเรียนรู้ โดยการยกระดับคุณภาพในทุกภาคส่วนและปรับเปลี่ยนให้เป็นประเทศในโลกที่หนึ่ง ฉะนั้นเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ของประเทศไทย ก็คือ การพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศในโลกที่หนึ่งภายในปี 2575

การเป็นประเทศในโลกที่หนึ่งในบริบทของประเทศไทยมีคุณลักษณะ 6 ประการด้วยกัน คือ

1. มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติและวัฒนธรรมของตน
2. พัฒนาคอนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
3. มีสังคมที่มีคุณภาพ
4. มีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่
5. มีโครงสร้างเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง
6. การมีบทบาทสำคัญในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก

กลไกขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดจาก “โมเดลประเทศไทย 1.0” ที่เน้นการขับเคลื่อนด้วยเกษตรกรรม พัฒนาไปสู่ “โมเดลประเทศไทย 2.0” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และ “โมเดลประเทศไทย 3.0” ที่เน้นอุตสาหกรรมหนักตามลำดับ ซึ่งประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 จะต้อง เปลี่ยนผ่านจากโมเดลประเทศไทย 3.0 เป็น “โมเดลประเทศไทย 4.0” เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็น ประเทศในโลกที่หนึ่ง ปรับเปลี่ยนจากประเทศ “รายได้ปานกลาง” เป็นประเทศ “รายได้สูง” ปรับเปลี่ยนจาก เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “ประสิทธิภาพ” เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “นวัตกรรม”

โมเดลประเทศไทย 4.0 ประกอบด้วย “กลไกการขับเคลื่อน” ชุดใหม่ (New Growth Engine) 3 กลไกสำคัญ คือ

1. กลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ (Productive Growth Engine)
2. กลไกขับเคลื่อนที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Growth Engine)

และ

3. กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Green Growth Engine)

ภายใต้ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” จำเป็นจะต้องมีการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ จากเดิมที่มี “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ให้มี “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน” เพื่อเปลี่ยนจากโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรม “เพิ่มมูลค่า” ไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรม “สร้างมูลค่า” ซึ่งประกอบด้วย 5 กลุ่มหลักๆ คือ

1. กลุ่มอุตสาหกรรมทางชีวภาพ
2. กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
3. กลุ่มอุตสาหกรรมด้านวิศวกรรมและการออกแบบ
4. กลุ่มอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับคุณภาพชีวิต และ
5. กลุ่มอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ทั้ง 5 กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ตั้งอยู่บนฐานของความได้เปรียบเชิง “ธรรมชาติ” และความได้เปรียบเชิง “วัฒนธรรม” ที่ประเทศไทยมีอยู่เดิม และต่อยอดด้วยการบริหารจัดการ องค์ความรู้สมัยใหม่ เทคโนโลยี มีเพียงเท่านั้น ทั้ง 5 กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่นี้ จะสอดคล้องกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงในประชาคมโลกที่กำลังค่อยๆ เปลี่ยนผ่านจากยุคของสังคมที่เน้น “องค์ความรู้” มาสู่ยุคของสังคมที่เน้นการยกระดับ “คุณภาพชีวิต” มากขึ้น

ในอดีตประเทศไทยมุ่งเน้นการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญโดยขาดการพัฒนาในมิติอื่นให้มีความสอดคล้องกันโมเดลประเทศไทย 4.0 จึงเน้นการ “พัฒนาที่สมดุล” ใน 4 มิติ กล่าวคือ มีความสมดุลในความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การรักษาสีสิ่งแวดล้อม การมีสังคมที่อยู่ดีมีสุข และการเสริมสร้างภูมิปัญญา

มนุษย์ โดยการพัฒนาที่สมดุลตั้งอยู่บนฐานคิดของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หลักการสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีอยู่ว่า “เมื่อพรั่ง ต้องรู้จักเติม เมื่อพอ ต้องรู้จักหยุด เมื่อเกินต้องรู้จักปัน”

ในระดับจุลภาคการ “รู้จักเติม รู้จักพอ รู้จักปัน” จะทำให้ประชาชนมีหลักประกันในด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม เกิดสังคมที่เกื้อกูลและแบ่งปัน ก่อให้เกิดการสร้างเสริมพลังทางสังคม และการสร้างความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคมตามมา ในระดับมหภาค “การรู้จักเติม รู้จักพอ รู้จักปัน” จะทำให้ประเทศไทยสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงพลวัตโลก เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนจนเป็นการส่งเสริมให้เกิดการผนึกกำลังของทุกภาคส่วน การรู้จักเติม รู้จักพอ รู้จักปัน จึงเป็น “ระบบคุณค่าใหม่” ที่จะสามารถนำพาประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่ง ความมั่นคง และความยั่งยืนในโลกที่หนึ่งได้ในที่สุด

ยุทธศาสตร์หลักของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด 9 ด้าน มีดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
3. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
5. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง การบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
8. ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
9. ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ตามนโยบายของ คสช.

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่าง หรือกิเลส มีความละเอียดเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

นโยบายของรัฐบาล

นโยบายของรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่จะแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 โดยคำแถลงนโยบายมีทั้งสิ้น 11 ด้านสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมายมาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คานงัก ย่ำใจหรือประสังข์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายและเกิดประโยชน์ในวงกว้าง

2) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

2.1 ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ 5 ด้าน ประกอบด้วย

- การบริหารจัดการชายแดน
- การสร้างความมั่นคงทางทะเล
- การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- การเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางการทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือ

เพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ รวมถึงการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี

2.2 เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี พร้อมส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ รวมถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้

2.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

3.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน

3.2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน ด้วยการปรับปรุงกฎหมาย ข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

3.3 ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ไร้อัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรคและไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

3.5 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย

3.6 จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก 12 ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

3.7 แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกป่าเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกป่า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน

4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

4.2 ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยอาจจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

4.4 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

4.5 ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

5.1 วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพ

5.2 พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมามากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

5.3 ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุภรณ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม

6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น 3 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาระยะยาวที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

6.1 ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายบงลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้

6.2 สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดหางบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณ และความพร้อมในการดำเนินงานร่วมนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

6.3 กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี

6.4 ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ลดทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง

6.5 ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น

6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้

6.7 ในระยะยาวต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

6.8 แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนและปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล โดยระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางออกไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นปี 2554 ส่วนภาวะภัยแล้งนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุม ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ 1 ปี

6.9 ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาวะภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท รวมถึงการดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมทั้งร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

6.10 ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บอย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางการค้าและขยายรากฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะจัดเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้มีฐานะการเงินดีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

6.11 บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งจำนวนสูงมากกว่า 700,000 ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน 5 ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

6.12 ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ด้านการขนส่งและคมนาคมทางบก โดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใน กทม. และรถไฟฟ้าเชื่อม กทม. กับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำได้ทันที

- ด้านคมนาคมทางอากาศ โดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ 2 ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ด้านการคมนาคมทางน้ำ โดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและปากสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศ และเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

6.13 ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานในระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษาและการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ

6.14 พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ กำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

6.15 ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน 2 เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

6.16 ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ อาทิ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ เป็นต้น

6.17 เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.18 ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้

7) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

- เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียน

- พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับด้านชายแดนที่สำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่

8) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรม

8.1 สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า 1% ของรายได้ประชาชาติ และมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 30:70 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน

8.2 ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ในกรณีที่ต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศ จะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

9.1 ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พร้อมส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชน เพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ

9.2 ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนวพระราชดำริที่ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น การกำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน

9.3 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศ เพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

9.4 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดเชื้อ และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด

10. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

10.1 จัดระบบอัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาครัฐกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ การรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

10.2 ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริหารสาธารณะได้รวดเร็ว ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย มิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต หรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุน

ส่วนในระยะเฉพาะหน้า จะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

10.3 เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

10.4 ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายที่ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาคเหนือ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(2) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(4) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(5) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(6) บริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

2. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดให้มีความเชื่อมโยงกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 และแผนพัฒนาฉบับที่ 11 รวมทั้งแผนพัฒนาต่าง ๆ ดังนี้

(1) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาบริการพื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทางภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของความรู้และวัฒนธรรมภูมิปัญญา

(2) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

(3) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก เน้นการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และน้ำ สร้างมูลค่าเพิ่มการค้าท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศาสนา การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้า บริการ การขนส่ง และการกระจายสินค้า

(4) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และอุทัยธานี เน้นพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรอย่างครบวงจร พัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจากผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (พ.ศ.2557 – 2560) (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)

1. วิสัยทัศน์ “ประตูการค้าสู่สากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา ดิน น้ำ ป่าสมบูรณ์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข”

2. พันธกิจ

1. ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและโลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากล ให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

2. ส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า

3. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม อารยธรรมแห่งล้านนา ตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ

4. อนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

3. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ “ประตูก้าวสู่สากลบนพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์”

4. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ เชื่อมอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงและเตรียมความพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการกระตุ้น การลงทุนภายในจังหวัด วิจัย พัฒนาและจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า การลงทุนกับกลุ่มจังหวัดอื่นภายในประเทศและเพื่อนบ้าน

2. ส่งเสริมการค้า การลงทุน โดยพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการและพัฒนาธุรกิจ SMEs

3. พัฒนาระบบโลจิสติกส์รองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความร่วมมือ GMS โดย จัดตั้งศูนย์บริหารจัดการ Logistics และ Supply Chain ผลักดันด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบฐานข้อมูล วิจัย พัฒนา ผลิตภัณฑ์ด้าน Logistics ทุกระดับและจัดการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะสิ่งที่มีศักยภาพทางการตลาด ลดต้นทุนการผลิตโดยใช้หลักการผลิตปริมาณมาก ปรับปรุงคุณภาพการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า พัฒนากลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร

2. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร

3. สร้างความเข้มแข็งต่อเกษตรกร องค์กรเกษตรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดย การสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตรในพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. ส่งเสริมการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตร โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันทางการตลาดแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตร รวมทั้งสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม (Niche Product)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรม และสุขภาพ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพแก่ประชาชนทุกวัย สถาบันครอบครัว และชุมชนในการป้องกันปัญหาสุขภาพอนามัย พัฒนาบุคลากรและโอกาสทางการศึกษา เตรียมความพร้อมในการปรับตัวสู่สังคมผู้สูงอายุ ตลอดจนส่งเสริมบทบาทและความสัมพันธ์ที่ดีของสถาบันครอบครัวและชุมชน

2. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ทั้งวิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่อเนื่องจังหวัดในกลุ่ม และส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะโครงข่ายการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS

3. พัฒนามาตรฐานการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ตลอดจนพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคูณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพระดับท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมทรัพยากรชีวภาพ

2. รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและความสมดุลของระบบนิเวศน์ โดยการแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การปลูกป่า ปลูกหญ้าแฝก เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน การจัดทำ Food Bank การจัดทำฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและฝายกั้นถาวรการป้องกันไฟป่ารวมทั้งการส่งเสริมอาชีพในชุมชนในพื้นที่ป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาสและความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยิ่ง

3. พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้เทคโนโลยี GIS ในการจัดทำฐานข้อมูลและนำไปใช้

4. สร้างภาคีและส่งเสริมชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับ ตลอดจนการสร้างความรู้ ความเข้าใจและบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและสาธารณภัยเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่

วิสัยทัศน์จังหวัดแพร่ “เมืองเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก อนุรักษ์ป่าเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง ศูนย์กลางระบอบราง เสริมสร้างคุณภาพชีวิต พัฒนาเศรษฐกิจให้มั่นคงสู่ประชาคมอาเซียน”

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดแพร่

เมืองเศรษฐกิจมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่ (พ.ศ. 2561-2565)

ประเด็นยุทธศาสตร์	แผนงาน
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>แผนงานที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบ Logistics</p> <p>แผนงานที่ 2 ขับเคลื่อนและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ</p> <p>แผนงานที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย/อินทรีย์ และสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>แผนงานที่ 4 ส่งเสริมและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</p> <p>พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อยกระดับด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>แผนงานที่ 1 พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อยกระดับด้านการท่องเที่ยว</p> <p>แผนงานที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>แผนงานที่ 3 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์</p> <p>แผนงานที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและบูรณาการความร่วมมือระหว่างเครือข่าย</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</p> <p>การยกระดับพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>แผนงานที่ 1 พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัย</p> <p>แผนงานที่ 2 เสริมสร้างสุขภาวะที่ดี</p> <p>แผนงานที่ 3 พัฒนา ส่งเสริมและคุ้มครองด้านการประกอบอาชีพ</p> <p>แผนงานที่ 4 เพิ่มศักยภาพคนทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุคุณภาพ</p> <p>แผนงานที่ 5 สร้างโอกาสการเข้าถึงสวัสดิการสังคมของประชาชนผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส</p> <p>แผนงานที่ 6 พัฒนาสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็ง</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</p> <p>การเสริมสร้างความมั่นคงภายใน การรักษาความสงบเรียบร้อย และลดความเหลื่อมล้ำ</p>	<p>แผนงานที่ 1 โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแบบบูรณาการ</p> <p>แผนงานที่ 2 โครงการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยแบบบูรณาการ</p> <p>แผนงานที่ 3 เสริมสร้างวินัยให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะความปลอดภัยทางถนน</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 5</p> <p>การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ</p>	<p>แผนงานที่ 1 การอนุรักษ์ ป่าไม้และป้องกันทรัพยากร</p> <p>แผนงานที่ 2 การบริหารจัดการด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม</p> <p>แผนงานที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติทางธรรมชาติ</p>

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแพร่ พ.ศ. 2560 - 2564

วิสัยทัศน์ “ท้องถิ่นน่าอยู่ คุณภาพชีวิตดี มีเศรษฐกิจพอเพียง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเลิศ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ต้องทำ เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ/จังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
<p>1. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่</p> <p>1.1 อำเภออ่าวทองและอำเภอหนองม่วงไข</p> <p>- เกษตรคุณภาพสูง</p> <p>1.2 อำเภอสูงเม่นและอำเภอเด่นชัย</p> <p>- ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ด้านไม้สัก</p> <p>1.3 อำเภอทองและอำเภอวังชิ้น</p> <p>- ไม้เศรษฐกิจ</p> <p>1.4 อำเภอเมืองแพร่และอำเภอสอง</p> <p>- การท่องเที่ยว</p>	<p>1.1 ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรให้มีคุณภาพ</p> <p>1.2 เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์</p> <p>1.3 พัฒนาอาชีพเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานและส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน</p> <p>1.4 จัดให้มีตลาดกลางภายในท้องถิ่นและจัดหาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกป่าเศรษฐกิจ</p> <p>1.6 ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการท่องเที่ยว</p>
<p>2. จำเป็นเร่งด่วนในด้านแหล่งน้ำ ถนน สะพาน</p>	<p>2.1 จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำ</p> <p>2.2 พัฒนาและจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ และทั่วถึง</p> <p>2.3 พัฒนาระบบน้ำประปาและระบบน้ำบาดาลให้มีคุณภาพ และเพียงพอ</p> <p>2.4 ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบการคมนาคมขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานในการขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ</p> <p>2.5 ดำเนินการจัดทำผังเมืองให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย</p>
<p>3. การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ</p>	<p>3.1 ศึกษา สำรวจข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยและรณรงค์เพื่อลดและป้องกันการเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ</p> <p>3.2 พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำท่วม น้ำแล้ง หมอกควัน รวมทั้งภัยพิบัติต่าง ๆ</p> <p>3.3 จัดให้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน/ตำรวจบ้าน/ชรบ.</p>
<p>4. การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด</p>	<p>4.1 สร้างจิตสำนึก รณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด</p> <p>4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรหรือหน่วยงานอื่นในการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและพัฒนาอาชีพ</p>

2. ยุทธศาสตร์ที่เลือกทำ เพื่อสนองต่อความต้องการและแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
<p>1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>	<p>1.1 จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้</p> <p>1.2 จัดหาอาชีพเพื่อสร้างรายได้หรือเสริมรายได้ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้</p> <p>1.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน</p> <p>1.4 จัดให้มีบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม</p> <p>1.5 ส่งเสริมการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน</p> <p>1.6 ส่งเสริมการจัดระเบียบการจราจรให้เป็นระเบียบเรียบร้อย</p> <p>1.7 ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงในพื้นที่ขาดแคลน</p> <p>1.8 ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>

	1.9 จัดให้มีสุสานและฌาปนสถานให้ได้มาตรฐาน
2. การพัฒนาทางการศึกษา	2.1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตการศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพ 2.2 สนับสนุนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่สำหรับการศึกษา
3. การอนุรักษ์ส่งเสริมและฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.1 ส่งเสริมให้ประชาชนยึดมั่นและปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของศาสนา 3.2 ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสั่งสอนและนำไปเผยแพร่อย่างถูกต้องเหมาะสม 3.3 ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์และบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น 3.4 ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น 3.5 ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และบำรุงรักษา ศาสนสถานและโบราณสถาน
4. พัฒนาด้านการกีฬา	4.1 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมวลชนและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางกีฬาสมัครเล่นและกีฬาอาชีพ 4.2 จัดสร้างและบำรุงรักษาอาคาร สถานที่ สนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ สำหรับการออกกำลังกายและการกีฬา
5. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ความสามารถ และ มีคุณธรรม	4.1 พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ของท้องถิ่น ให้มีความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรม 5.2 พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 5.3 พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
6. การพัฒนาอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ให้มีเพียงพอ และทันสมัย	6.1 พัฒนาอาคารสถานที่ให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีความสะอาดสวยงาม 6.2 จัดหาและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอ และทันสมัย 6.3 จัดให้มีและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนา (GIS)
7. เศรษฐกิจพอเพียง	7.1 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 7.2 ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 7.3 ส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
8. พัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนชุมชน	8.1 ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนชุมชนแก่ผู้นำทุกภาคส่วนและประชาชนทั่วไป 8.2 สนับสนุนการบูรณาการแผนชุมชนเข้าสู่แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8.2 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามแผนชุมชน

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

"ชุมชนสามัคคี ประชาชนมีสุข อาชีพมั่นคง
ดำรงวิถีเศรษฐกิจพอเพียง เคียงคู่วัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้าน"

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - 1.1 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ แก่ประชาชนให้เข้มแข็งและได้มาตรฐาน
 - 1.2 แนวทางการส่งเสริมอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการปกครองและการบริหารจัดการ
 - 2.1 แนวทางการพัฒนาการเมืองการปกครองและการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล
 - 2.2 แนวทางการพัฒนาด้านข้อมูลข่าวสารของ อบต. และหน่วยงานอื่น ๆ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม
 - 3.1 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมและสวัสดิการสังคม
 - 3.2 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านสาธารณสุข และสุขภาพอนามัยของประชาชน
 - 3.3 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 4.1 แนวทางการพัฒนาการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 4.2 แนวทางการพัฒนาการบำบัดและกำจัดขยะ การรณรงค์ลดภาวะโลกร้อน ลดการใช้สารเคมี และการควบคุมมลภาวะเป็นพิษ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น กีฬา และนันทนาการ
 - 5.1 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
 - 5.2 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - 6.1 แนวทางการพัฒนาถนน สะพาน และรางระบายน้ำ
 - 6.2 แนวทางการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งน้ำ และระบบการจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
 - 6.3 แนวทางการพัฒนาขยายเขตไฟฟ้า และนำพลังงานทดแทนมาใช้ ตลอดจนการบริการสาธารณะอื่น ๆ

2.3 เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ ตลอดจนเสริมสร้างให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง
2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตที่ดี โดยทั่วถึง
3. ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะให้ครอบคลุมทั่วถึง
4. จัดการด้านการศึกษาแก่ประชาชนทุกระดับอย่างมีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีความเข้มแข็ง ทางด้านความคิด ความรู้เทคโนโลยีในส่วนที่เกี่ยวข้อง

5. ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างยั่งยืน
6. ชุมชนน่าอยู่มีสภาพแวดล้อมที่ดี พร้อมทั้งที่มีการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ
7. จัดระบบบริหารการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนได้รับการบริการที่ดี
8. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการบริหารและการพัฒนาจากทุกภาคส่วน

2.4 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
1. ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนโครงการ/กิจกรรม 2. ร้อยละของงบประมาณที่ดำเนินการ/ได้รับจัดสรร 3. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ 4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน 5. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
2. ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหารจัดการที่ดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม 2. ร้อยละของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากร 3. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการ 4. ร้อยละของงบประมาณที่ดำเนินการ/ได้รับจัดสรร 3. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการบริการ 4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน
3. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนโครงการ/กิจกรรม 2. ร้อยละของงบประมาณที่ดำเนินการ/ได้รับจัดสรร 3. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ 4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน 5. ร้อยละของผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการ/กิจกรรม
4. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนโครงการ/กิจกรรม 2. ร้อยละของงบประมาณที่ดำเนินการ/ได้รับจัดสรร 3. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ 4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน 5. ร้อยละของผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการ/กิจกรรม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น กีฬาและนันทนาการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนโครงการ/กิจกรรม 2. ร้อยละของงบประมาณที่ดำเนินการ/ได้รับจัดสรร 3. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ 4. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน

	5. ร้อยละของผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการ/กิจกรรม
6. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. จำนวนโครงการ/กิจกรรม 2. ร้อยละของงบประมาณที่ดำเนินการ/ได้รับจัดสรร 3. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน 4. ร้อยละของผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการ/กิจกรรม

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนและค่าร้อยละ ของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการได้จริง
2. จำนวนและค่าร้อยละ ของงบประมาณที่ดำเนินการ/ได้รับการจัดสรร
3. จำนวนและค่าร้อยละ ของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ
4. จำนวนและค่าร้อยละ ของผู้ได้รับประโยชน์
5. จำนวนและค่าร้อยละ ของพื้นที่ที่ดำเนินการ
6. ระดับความพึงพอใจ แบ่งระดับและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ดังนี้

ระดับ ความพึงพอใจ	มากที่สุด	5	คะแนน
ระดับ ความพึงพอใจ	มาก	4	คะแนน
ระดับ ความพึงพอใจ	ปานกลาง	3	คะแนน
ระดับ ความพึงพอใจ	น้อย	2	คะแนน
ระดับ ความพึงพอใจ	น้อยที่สุด	1	คะแนน

การสรุปผลการประเมิน เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อแล้ว นำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งมีการแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ยจากอันตรภาคชั้น ดังนี้

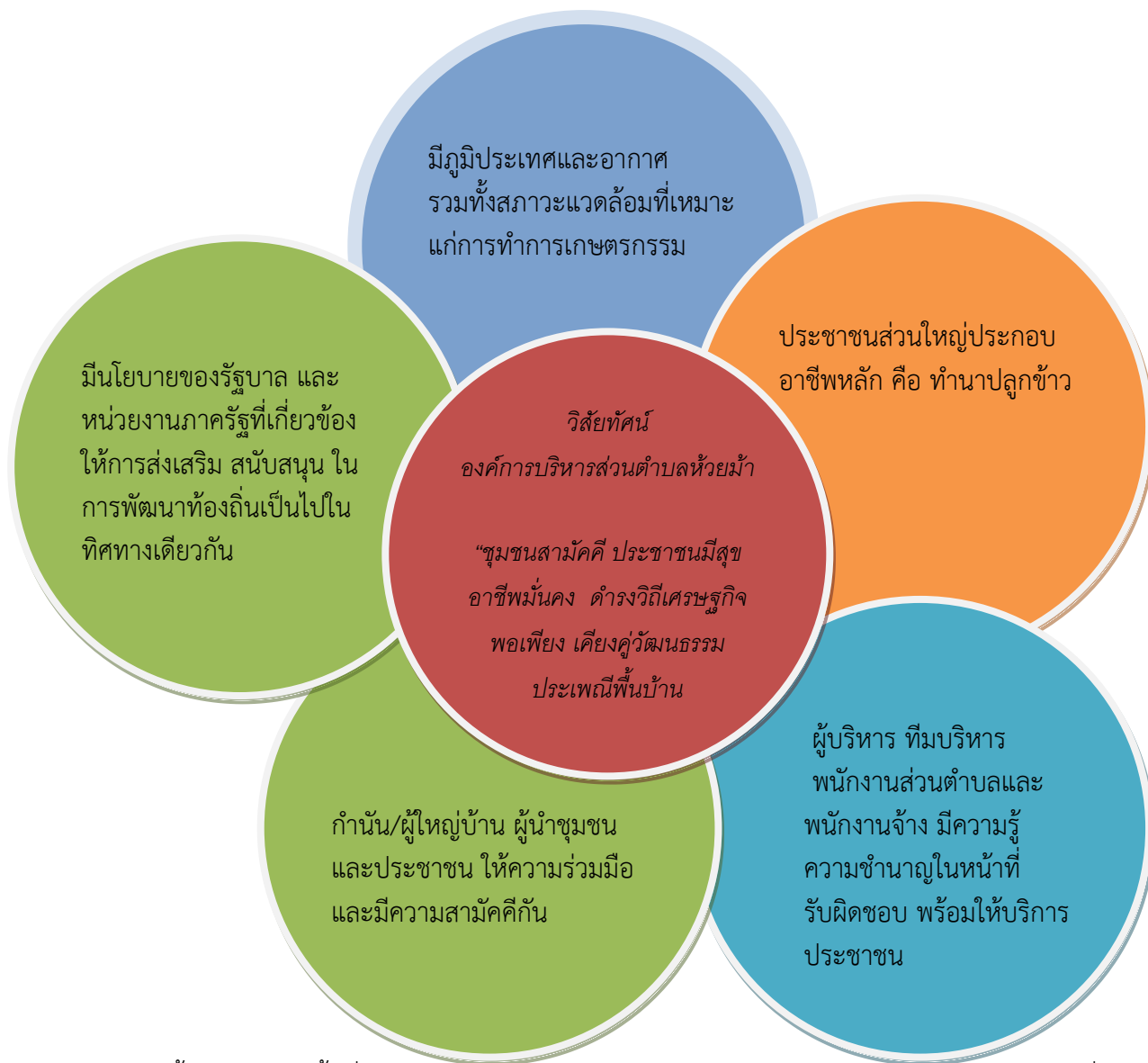
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 4.50	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	มีความพึงพอใจในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2.6 กลยุทธ์

1. มีการวางแผนในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพให้มากที่สุด
2. สำรวจปัญหาและความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่น โดยให้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ/กิจกรรมให้มากที่สุด
2. จัดทำโครงการ/กิจกรรม โดยคำนึงงบประมาณหรือสถานการณ์คลังที่มีอยู่ของหน่วยงาน
3. จัดทำโครงการที่เกินศักยภาพของหน่วยงาน เพื่อประสานขอรับการส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการ ให้มีความถูกต้อง ชัดเจนให้มากที่สุด และมีโอกาสได้รับการจัดสรรงบประมาณดำเนินการให้จากหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. ให้มีการส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากร ได้รับการอบรมเพิ่มความรู้ พัฒนาศักยภาพ ให้เกิดความชำนาญเชี่ยวชาญในงานให้เพิ่มมากขึ้น

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยม้าที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากร ธรรมชาติและแหล่งน้ำ พร้อมปัจจัยอื่นที่เอื้อต่างๆ จึงเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม และประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลัก คือทำการเกษตรทำนา เป็นอาชีพหลักที่สร้างรายได้ให้กับครอบครัวของประชาชนส่วนใหญ่ ส่งผลให้เศรษฐกิจดี ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ของตำบลห้วยม้าในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนได้

3. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง	จุดอ่อน
---------	---------

<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักและให้ความสำคัญต่ออาชีพเกษตรกรรม ที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนมาแต่ดั้งเดิม 2. ประชาชนนิยมปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง <p>ด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน และประชาชน ให้ความร่วมมือและมีความสามัคคีกัน 3. ผู้บริหาร ทีมบริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง บุคลากรหน่วยงานภาครัฐ ในพื้นที่มีความรู้ ความชำนาญในหน้าที่รับผิดชอบ พร้อมให้บริการประชาชน <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม ดินมีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำและน้ำเพียงพอในการทำอาชีพเกษตรกรรม ที่สร้างรายได้ให้กับประชาชน 2. สภาพป่าชุมชนและแหล่งน้ำ เป็นแหล่งอาหารทั้งพืชและสัตว์ตามธรรมชาติ ให้ประชาชนนำมาเป็นอาหารในการดำรงชีวิต 	<p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รายได้ของแต่ละครัวเรือน ยังไม่เพียงพอต่อรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น 2. ไม่มีงานที่สร้างรายได้ให้เหมาะสมกับการศึกษาและความรู้ความชำนาญสำหรับผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูง <p>ด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนที่มีความรู้ การศึกษาสูง ออกไปทำงานนอกพื้นที่เป็นจำนวนมาก ไม่ได้นำความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นตนเอง 2. ประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน เป็นบุคคลที่มีการศึกษาไม่สูงมากนัก จึงอยู่บ้านและประกอบอาชีพการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ 3. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมกับ อบต. ห้วยม้า เพราะให้ความสำคัญกับการไปทำงานของตนเอง <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพภูมิอากาศปัจจุบันมีความแห้งแล้ง เกิดเหตุอุทกภัย เหตุวตภัย ในพื้นที่ทุกปี ทำให้ประชาชนได้รับความเสียหาย 2. ยังขาดแหล่งน้ำขนาดใหญ่กักเก็บน้ำ ทำให้น้ำไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตรกรรม 3. ประชาชนนิยมสร้างบ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างด้วยไม้ ทำให้มีการตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น
---	--

โอกาส	อุปสรรค
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีนโยบายของรัฐ ให้การสนับสนุนมากขึ้น 	<p>ด้านการบริหารจัดการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การดำเนินงาน บางส่วนยังไม่เป็นไปตามกฎหมายระเบียบและหนังสือสั่งการ 2. อบต. ห้วยม้า มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของประชาชน 3. อบต. ห้วยม้า มีบุคลากรในการรับผิดชอบในงานยังไม่เพียงพอ

	<p>4. บุคลากรยังขาดทักษะความคิดริเริ่มในการเรียนรู้วิธีการ นำเทคนิคและนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้</p> <p>5. ขาดการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>6. ประชาชน ยังมีค่านิยม หรือต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การช่วยเหลือมากกว่าการพึ่งตนเองและช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน</p>
--	--

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

3.2.1 การปฏิวัติดิจิทัล (Digital revolution) ทำให้เกิดยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่งทุกอย่าง (Internet of things) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม

3.2.2 การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลก สัดส่วนประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นทุกปี

3.2.3 แรงงานทักษะสูงและมีความสามารถเฉพาะทางจะขาดแคลนมากในขณะที่แรงงานทักษะต่ำจะตกงาน

3.2.4 กระแสวัฒนธรรมโลกที่เลือนไหลรวดเร็วขึ้น ในยุคดิจิทัล ความมั่นคงภายในและระหว่างประเทศ

3.2.5 การเปิดประชาคมอาเซียนทำให้การเดินทางเข้าออกระหว่างประเทศง่ายขึ้น แรงงานต่าง ด้าว ซึ่งมีต้นทุนค่าจ้างแรงงานถูกกว่าจะมาแทนที่แรงงานในประเทศ

3.2.6 สถานการณ์ความมั่นคงกับประเทศรอบบ้าน โดยเฉพาะแนวชายแดนไทย-กัมพูชา

3.2.7 การบริหารจัดการอาชญากรรมไซเบอร์และสิทธิเสรีภาพ

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	1. แผนงานสร้างความเข้มแข็ง 2. แผนงานการเกษตร	อบต.ห้วยม้า	เขตอำเภอเมืองแพร่ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองแพร่
2	การเมืองการปกครองและการบริหารจัดการ	1. แผนงานบริหารทั่วไป 2. แผนงานสร้างความเข้มแข็ง 3. แผนงานบริหารงานคลัง 4. แผนงานงบกลาง	อบต.ห้วยม้า	ท้องถิ่นอำเภอเมืองแพร่ ท้องถิ่นจังหวัดแพร่ กต.จ.แพร่ ปช.จ.แพร่
3	การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม	1. แผนงานสร้างความเข้มแข็ง 2. แผนงานสาธารณสุข 3. แผนงานรักษาความสงบภายใน	อบต.ห้วยม้า	สนง.พมจ.แพร่ ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จ.แพร่ รพ.สต.ห้วยม้า, รพ.สต.ห้วยสูง สนง.ตำรวจแห่งชาติ สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จ.แพร่
4	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.แผนงานอนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้	อบต.ห้วยม้า	กรมชลประทาน สนง.พัฒนาที่ดิน จ.แพร่
5	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น กีฬาและนันทนาการ	1. แผนงานการศึกษา 2. แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ 3. แผนงานงบกลาง	อบต.ห้วยม้า	สนง.เขตการศึกษา
6	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1. แผนงานเคหะและชุมชน 2. แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา	อบต.ห้วยม้า	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมทางหลวงชนบท อบจ.แพร่ จังหวัดแพร่ อำเภอเมืองแพร่

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2561) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- 1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20 คะแนน
- 1.2 การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ 20 คะแนน
- 1.3 ยุทธศาสตร์ 60 คะแนน ประกอบด้วย

- (1) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 คะแนน
- (2) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด 10 คะแนน
- (3) ยุทธศาสตร์จังหวัด 10 คะแนน
- (4) วิสัยทัศน์ 5 คะแนน
- (5) กลยุทธ์ 5 คะแนน
- (6) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ 5 คะแนน
- (7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ 5 คะแนน
- (8) แผนงาน 5 คะแนน
- (9) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม 5 คะแนน
- (10) ผลผลิต/โครงการ 5 คะแนน

คะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน)

2. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- 2.1 การสรุปสถานการณ์การพัฒนา 10 คะแนน
- 2.2 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ 10 คะแนน
- 2.3 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ 10 คะแนน
- 2.4 แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา 10 คะแนน
- 2.5 โครงการพัฒนา 60 คะแนน ประกอบด้วย
 - (1) ความชัดเจนของชื่อโครงการ 5 คะแนน
 - (2) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ 5 คะแนน
 - (3) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง 5 คะแนน
 - (4) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 5 คะแนน
 - (5) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 5 คะแนน
 - (6) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0 5 คะแนน

- (7) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด 5 คะแนน
- (8) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ 5 คะแนน
- (9) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) 5 คะแนน
- (10) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ 5 คะแนน
- (11) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ 5 คะแนน
- (12) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 5 คะแนน

คะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน)

4.2. การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้าใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ 3.1 และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

1 การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

- (1) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)
- (2) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton
- (3) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))
- (4) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)
- (5) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))
- (6) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving

Method

- (7) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)
- (8) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)
- (9) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)
- (10) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)
- (11) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (1) –(10) หรือ

เป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)

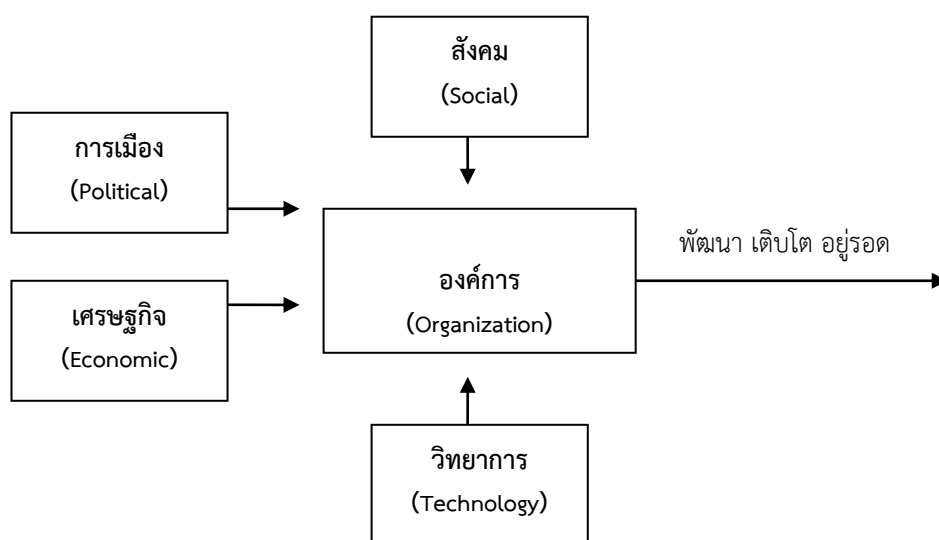
ผลกระทบ (Impact)

4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก 4 ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ 4 ประการดังกล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง 4 ประการ ดังนี้

1) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง(Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมี การเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อปท. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น 2 กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบท.ให้เข้ากับสภาพการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต.และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อ อปท.ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้ง

ระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) อย่างแท้จริง

2) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆที่กระทบต่อ อปท.ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆจาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

3) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปฐมนุญ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทฤษฎี (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อปท.เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆมากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆ หนึ่งได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอ สำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

4) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์ องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อบต. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆ ผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

4.4.2 ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

2) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558 ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้าได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน 6 ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนและอาชีพ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้าต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคม เศรษฐกิจและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน และการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ ที่อาจเข้ามาพร้อมกับชาวต่างชาติ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมี พม่าทาวน ลาวทาวน กัมพูชาทาวน ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมวัฒนธรรม และชุมชน

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน โครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมทางด้าน ภาษา

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่ แตกต่างกัน

วัฒนธรรม

การพัฒนามนุษยและการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่าง ในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้ง เจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ
